

[Niels Ravn.]

Der har været et alt for stort svind i de kredse, der i de seneste år har ønsket at gå ind i landbrugserhvervet, og jeg har på fornemmelsen, at det måske endda i nogle tilfælde er de mest progressive, der på grund af de noget triste udsigter har valgt at søge andet erhverv.

Denne støtte er for det første en støtte til generationsskiftet, men det er også en animering af de dygtige unge inden for landbruget til at blive inden for dette erhverv, og vi er tilfredse med, at man nu forøger denne støtte med 50 pct. For et erhverv uden ungdom er et erhverv uden fremtid, og derfor glæder vi os over, at det er blevet muligt ved dette sammenhængende kompleks af love at gøre det muligt at øge denne støtte. At pengene så tages fra den tidligere statshusmandslov, det finder jeg i og for sig rimeligt, fordi de formål, der blev tilgodeset via den lov, nu i meget høj grad tilgodeses via loven om rentesikringsordningerne.

Hr. Chr. Thomsen var inde på, at de små brug i forbindelse hermed blev ladet i stikken. Jeg finder tværtimod, at de nu får mulighed for at henvende sig begge steder. De små brug vil fortsat til strukturrationalisering kunne låne efter det gamle system, også til bygningsinvesteringer. Her tror jeg hr. Chr. Thomsen har misforstået lovforslaget. Disse udlån er i fremtiden ikke bundet til nogen bestemt investering, de er kun et led i strukturrationaliseringen. Det forudsættes altså, at arealet forøges, men jeg har opfattet det på den måde — og jeg vil gerne have, at landbrugsministeren bekræfter det — at den enkelte i og for sig frit kan disponere over de lån, der opnås; forudsætningen er kun den, at arealet, tilliggendet, udvides.

Jeg kan med disse bemærkninger på den konservative folketingsgruppes vegne varmt anbefale de her fremsatte lovforslag til en velvillig behandling.

Niels Eriksen: Jeg betragter de her fremsatte lovforslag som den største reformlovgivning, vi har haft inden for landbruget i mange år, og jeg vil gerne have lov at ønske landbrugsministeren til lykke med, at han har haft en så heldig hånd, at det store flertal i denne sal — det er mit indtryk — ac-

cepterer de hovedtanker, der ligger i lovforslagene.

I mange år har det været sådan, synes jeg, at landbrugslovgivningen har haltet bag efter udviklingen i landbruget, og det skal heller ikke skjules, at det for mig at se er en af årsagerne til, at vi i dag har så få unge ved landbruget. Man har fra de unges side ikke haft tillid til, at man lovgivningsmæssigt ville gøre noget for at hjælpe dem, og vi er i dag i den situation, at der ikke er tusind unge pr. årgang, som ønsker at være ved landbruget. Til et almindeligt generationsskifte skulle vi normalt bruge 5.000, 6.000 eller 7.000 unge, og derfor er den lovgivning, der nu er foreslået, alene af den grund helt nødvendig. Men havde man på et tidligere tidspunkt forberedt en tidssvarende lovgivning, en lovgivning, der i højere grad end de love, vi har haft, sigtede mod at støtte de unge, tror jeg, det hele havde set noget anderledes ud. De lovforslag, vi i dag behandler, har det særlige sigte at prøve at bevare de få unge, vi har, og hjælpe dem i de første, vanskelige år.

Jeg sagde, at landbrugslovgivningen har haltet bagefter. Vi er et par stykker, der fra denne talerstol i 1950erne gang på gang henstillede, at man nedsatte en landbokommission til at behandle landbrugets problemer. Vi fik først landbokommissionen i 1960, og jeg synes, at den har gjort et fortrinligt arbejde. Jeg kan tilslutte mig den tak, som hr. Chr. Thomsen bragte landbokommissionens formand. Hele det lovkompleks, som vi arbejder med her, er jo fremkommet i landbokommissionen, og det er tidligere lovkomplekser også. De er bare blevet gennemført for sent. De små fremskridt, landbokommissionen gennem 1960erne stillede forslag om, kom lovgivningsmæssigt først til udtryk flere år efter, og med hensyn til det forlig, vi sluttede i landbokommissionen i 1967, hvor vi bøjede os mod hinanden og gik ind for en fri sammenlægningsgrænse på 45 ha — i det forlig var socialdemokratiet også med — hvad skete der da her i folketinget? Vi fik en fri sammenlægningsgrænse på 35 ha. Vi har et stort ansvar for tilstandene i landbruget i dag, vi, der arbejder i denne sal. Det foreliggende forslag kan forhåbentlig rette noget op på dem.